
Flores - Illa - Indonesia

Autor:

Data de publicació: 05-07-2023

u Flores (desambiguació).

Flores

Nom nadiu:

Pulau Flores

Topografia de Flores

Geografia

Ubicació

Àsia sud-oriental

Coordenades

8° 40′ 29″ S, 121° 23′ 04″ E

Arxipèlag

Illes Petites de la Sonda

Àrea

15,530.58 km2 (5,996.39 milles quadrades)[1]

Rang d'àrea

60è

Llargada
354 km (220 mi)

Amplada
66 km (41 mi)

Altitud més alta
2,370 m (7780 ft)

Punt més alt
Poco Mandasawu

Administració

Indonèsia

Província
Nusa Tenggara Oriental

Assentament més gran
Maumere (88.391 habitants)

Demografia

Població
1.897.550 (mitjan 2021)

Pop. densitat
122.2 / km2 (316.5 / sq mi)

Flores és una de les illes Petites de la Sonda, un grup d'illes a la meitat oriental d'Indonèsia. Incloent les illes Komodo a la seva costa oest (però excloent l'arxipèlag de Solor a l'est de Flores), la superfície terrestre és de 15.530,58 km², i la població era d'1.878.875 habitants al cens de 2020 (incloses diverses illes costaneres); L'estimació oficial a mitjan 2021 era d'1.897.550. [2] Les ciutats més grans són Maumere i Ende. El nom Flores és la paraula portuguesa i espanyola per a "Flors".

Flores es troba a l'est de Sumbawa i les illes Komodo, i a l'oest de les illes Solor i l'arxipèlag d'Alor. Al sud-est hi ha Timor. Al sud, a través de l'estret de Sumba, es troba l'illa de Sumba i al nord, més enllà del mar de Flores, es troba Sulawesi.

Entre totes les illes que contenen territori indonesi, Flores és la 10a més poblada després de Java, Sumatra, Borneo (Kalimantan), Sulawesi, Nova Guinea, Bali, Madura, Lombok i Timor i també la 10a illa més gran d'Indonèsia.

Fins a l'arribada dels humans moderns, Flores va estar habitat per Homo floresiensis, un humà pigmeu arcaic.

Contingut

Etimologia

A diferència de la majoria d'illes de l'arxipèlag indonesi, el nom modern de Flores va ser donat pels portuguesos, de Cabo das Flores (Cap de Flors), el terme portuguès per a la part oriental de l'illa. Aquesta part de l'illa, originalment anomenada Kopondai, va ser anomenada així pels portuguesos a causa dels arbres florits de Delonix regia que s'hi trobaven. [3] El nom original de Flores era Nipa, referint-se a la serp.

Història

Prehistòria

Article principal: Homo floresiensis

Abans de l'arribada dels humans moderns, Flores estava ocupada per Homo floresiensis, un humà pigmeu arcaic. [4] Els avantpassats de l'Homo floresiensis van arribar a l'illa fa entre 1,3 i 1 milió d'anys. [5]

S'han trobat restes de nou individus,[6][7] i el consens dominant és que aquestes restes representen una espècie diferent a causa de diferències anatòmiques amb els humans moderns. [8] L'evidència més recent mostra que Homo floresiensis probablement es va extingir fa 50.000 anys, al voltant de l'època de l'arribada humana moderna a l'arxipèlag. [9]

Història moderna

Guerrer indígena d'Ende, Flores.

Flores va ser habitada per primera vegada pels melanesis almenys des del 30.000 aC. Això es mostra en els resultats del seu ADN, que reflecteixen els de les Moluques i Timor Oriental, que són al voltant de la meitat melanèsia i meitat austronèsia.

Els comerciants i missioners portuguesos van arribar a Flores al segle 16, principalment a Larantuka i Sikka. La seva influència encara és perceptible en la llengua, la cultura i la religió de Sikka. La primera visita portuguesa va tenir lloc el 1511, a través de l'expedició d'António de Abreu i el seu vicecapità Francisco Serrão, en ruta a través de les illes de la Sonda.

L'orde dominicà va ser molt important en aquesta illa, així com a les illes veïnes de Timor i Solor. Quan el 1613 els holandesos van atacar la fortalesa de Solor, la població d'aquest fort, liderada pels dominics, es va traslladar a la ciutat portuària de Larantuka, a la costa oriental de Flores. Aquesta població era mixta, d'ascendència portuguesa i illenca local i Larantuqueiros, Topasses o, com els coneixien els holandesos, els 'portuguesos negres' (Zwarte Portugezen).

Els Larantuqueiros o Topasses es van convertir en els comerciants de sàndal dominants de la regió durant els següents 200 anys. Aquest grup utilitzava el portuguès com a llengua de culte, el malai com a llengua de comerç i un dialecte mixt com a llengua materna. Això va ser observat per William Dampier, un corsari anglès que visitava l'illa el 1699:

Aquests [els topassos] no tenen forts, sinó que depenen de la seva aliança amb els nadius: I de fet ja són tan mixtos, que és difícil distingir si són portuguesos o indis. La seva llengua és el portuguès; i la religió que tenen, és la romana. Semblen en paraules reconèixer el rei de Portugal pel seu sobirà; no obstant això, no acceptaran cap oficial enviat per ell. Parlen indiferentment el malai i les seves pròpies llengües natives, així com el portuguès. [10]

A la part occidental de Flores, els Manggarai van quedar sota control del sultanat de Bima, a l'est de Sumbawa; els holandesos van establir efectivament la seva administració sobre l'oest de Flores el 1907 mentre el 1929 el sultanat bimanès cedia qualsevol control sobre Manggarai.

El 1846, holandesos i portuguesos van iniciar negociacions per delimitar els territoris, però aquestes negociacions no

van portar enlloc. El 1851 Lima Lopes, el nou governador de Timor, Solor i Flores, va acordar vendre l'est de Flores i les illes properes als holandesos a canvi d'un pagament de 200.000 florins per tal de donar suport a la seva empobrida administració. Lima Lopes ho va fer sense el consentiment de Lisboa i va ser destituït en desgràcia, però el seu acord no va ser rescindit i el 1854 Portugal va cedir totes les seves reclamacions històriques sobre Flores. Després d'això, Flores va passar a formar part del territori de les Índies Orientals Neerlandeses.

Durant la Segona Guerra Mundial una força d'invasió japonesa va desembarcar a Reo el 14 de maig de 1942 i va ocupar Flores. [11] Després de la guerra, Flores va passar a formar part de la Indonèsia independent. [10]

El 12 de desembre de 1992, un terratrèmol de 7,8 en l'escala de Richter va matar 2.500 persones a Maumere i els seus voltants, incloses les illes de la costa nord.

El 2017 dos homes van morir a Flores a causa de disputes terrestres entre clans guerrers; els Mbehel, una tribu de muntanya dels Manggarai Occidentals, i els Rangko de l'illa de Sulawesi que van ajudar a construir Manggarai i van rebre terres prop de Labuan Bajo pel rei Manggarai. [12]

Administració

Algunes barques de pesca a Flores

Flores forma part de la província de Nusa Tenggara Oriental. L'illa, juntament amb les illes menors més petites, estan dividides en vuit regències (divisions de govern local); d'oest a est aquests són: Manggarai Barat (Manggarai Occidental), [13] Manggarai (Manggarai Central), Manggarai Timur (Manggarai Oriental), Ngada, Nagekeo, Ende, Sikka i part de Flores Timur (Flores Oriental). [14] Flores té el 35,22% de la població provincial de Nusa Tenggara Oriental el 2021, i és la més gran de totes les illes de la província, amb la segona població més gran (Timor en té una mica més).

Nom de la regència	Capital	Est.	Estatut	Zona (km2)	Població
--------------------	---------	------	---------	------------	----------

cens 2010	[15]	Població
-----------	------	----------

cens 2020	[16]
-----------	------

Estimació de la població	
a mitjans del 2021	[2]

Regència de Manggarai Occidental (a)

Labuan Baix

2003

UU 8/2003

3,141.47

221,430

256,317

259,566

Regència de Manggarai

Ruteng

1958
UU 69/1958
2,096.44
292,037
312,855
315,041

Regència de Manggarai Oriental
Borong
2007
UU 36/2007
2,401.39
252,754
275,603
277,910

Regència de Ngada
Bajawa
1958
UU 69/1958
1,620.92
142,254
165,254
167,396

Regència de Nagekeo
Mbay
2007
UU 2/2007
1,416.96
129,956
159,732
162,463

Regència d'Ende
Ende
1958
UU 69/1958
2,064.99
260,428
270,763
272,078

Regència de Sikka
Maumere
1958
UU 69/1958
1,731.92
300,301
321,953
324,252

Regència de Flores Oriental (part)(b)
Larantuka

1958
UU 69/1958
1,056.49
101,060
116,398
118,844

Flores
*

15,530.58
1,700,220
1,878,875
1,897,550

Notes: (a) les xifres inclouen les illes Komodo i Rinca, a la costa oest de Flores; aquestes illes formen part d'un Parc Nacional i, per tant, estan poc habitades.

b) només s'inclouen els vuit districtes d'aquesta regència a l'illa de Flores; queden exclosos els tres districtes que comprenen l'illa de Solor i els vuit districtes de l'illa d'Adonara.

Les principals ciutats de Flores són Maumere, Ende, Ruteng, Larantuka i Bajawa, catalogades amb les seves poblacions a mitjans del 2021. [2]

Maumere, 88.391 habitants
Ende, 87.411 habitants
Ruteng, 41.801 habitants
Larantuka, 41.469 habitants
Bajawa, 39.715 habitants

Flora i fauna

Vegeu també: Boscos caducifolis de la Sonda Petita

Parc Nacional de Komodo

El dragó de Komodo és endèmic de Flores i les illes circumdants, i ha estat present contínuament a Flores durant almenys 1,4 milions d'anys. [5] Avui en dia, es limita a un grapat de petites àrees a Flores mateix. [17]

La fauna endèmica de Flores inclou una sèrie de rates (Murinae), algunes de les quals estan actualment extintes, que van des de formes de mida petita com la rata de Hainald i la rata polinèsia (que possiblement es va originar a l'illa), de mida mitjana com Komodomys, i gegants com Spelaeomys i Papagomys, l'espècie més gran de les quals, l'encara vivent Papagomys armandvillei (rata gegant de Flores) té aproximadament la mida d'un conill, amb un pes de fins a 2,5 quilograms. [18]

Flores també va ser l'hàbitat de diverses formes nanes extintes del proboscidi (parent de l'elefant) Stegodon, la més recent (Stegodon florensis insularis) va desaparèixer fa aproximadament 50.000 anys. [5] L'illa abans de l'arribada

Cultura

Església de Santa Àngela a Labuan Bajo

Hi ha moltes llengües parlades a l'illa de Flores, totes elles pertanyents a la família austronèsia. A l'oest es parla mangarai; El riung, sovint classificat com un dialecte del manggarai, es parla a la part nord-central de l'illa. Al centre de l'illa, als districtes de Ngada, Nagekeo i Ende, hi ha el que s'anomena la cadena o enllaç dialectal de Flores Central. Dins d'aquesta zona hi ha lleugeres diferències lingüístiques en gairebé tots els pobles. Almenys sis idiomes diferents són identificables. Aquests són d'oest a est: Ngadha, Nage, Keo, Ende, Lio i Palu'e, que es parla a l'illa del mateix nom a la costa nord de Flores. Els locals probablement també afegirien So'a i Bajawa a aquesta llista, que els antropòlegs han etiquetat dialectes de Ngadha. A l'est es troben Sika i Lamaholot.

Estàtua de Jesús a Maumere

Els pobles nadius de Flores són majoritàriament cristians catòlics romans, mentre que la majoria dels altres indonesis són musulmans. Com a conseqüència, Flores pot ser considerada com envoltada per una frontera religiosa. La prominència del catolicisme a l'illa resulta de la seva colonització per Portugal a l'est i principis del segle 20 suport dels holandesos a l'oest. [20] En altres parts d'Indonèsia amb poblacions cristianes significatives, com les Moluques i Sulawesi, la divisió geogràfica és menys rígida i musulmans i cristians de vegades viuen junts. Flores, per tant, també té menys violència religiosa que la que s'ha produït esporàdicament en altres parts d'Indonèsia. Hi ha diverses esglésies a l'illa. El 26 de maig de 2019, la Universitat Catòlica St. Paul de Flores d'Indonèsia va ser inaugurada formalment pel ministre d'Educació d'Indonèsia, Mohamad Nasir, convertint-se en la primera universitat catòlica de Flores. [21] A part del catolicisme, l'islam també té presència a l'illa, especialment en algunes comunitats costaneres.

Turisme

L'atracció turística més famosa de Flores és el volcà Kelimutu de 1.639 metres d'alçada (5.377 peus), que conté tres llacs de colors, situat al districte d'Ende, prop de la ciutat de Moni, tot i que també hi ha el volcà Inerie prop de Bajawa. Aquests llacs de cràter es troben a la caldera d'un volcà, i alimentats per una font de gas volcànic, donant lloc a aigua altament àcida. Els llacs de colors canvien de color de manera irregular, depenent de l'estat d'oxidació del llac[22] de vermell brillant a verd i blau.

Hi ha llocs de busseig i busseig al llarg de la costa nord de Flores, sobretot Maumere i Riung. No obstant això, a causa de la pràctica destructiva dels pescadors locals que utilitzen bombes per pescar, i els locals que venen petxines als turistes, combinat amb els efectes posteriors d'un tsunami devastador el 1992, els esculls han estat destruïts lentament.

Labuan Bajo, situat a l'extrem occidental, és sovint utilitzat pels turistes com a base per visitar les illes Komodo i Rinca. Labuan Bajo també atrau submarinistes, ja que els taurons balena habiten les aigües al voltant de Labuan bajo.

Els pobles de Luba i Bena inclouen cases tradicionals a Flores. Bena també destaca pels seus megàlits de l'edat de pedra.

Larantuka, a l'extrem oriental de l'illa, és coneguda per les seves festes de Setmana Santa.

En els últims anys, les empreses turístiques locals al voltant de Kelimutu han començat a promoure excursions en bicicleta per Flores, algunes de les quals triguen fins a cinc o sis dies depenent del programa en particular. [23]

Economia

A més del turisme, les principals activitats econòmiques de Flores són l'agricultura, la pesca i la producció d'algues. Els principals cultius alimentaris que es conreen a Flores són l'arròs, el blat de moro, el moniato i la mandioca, mentre que els principals cultius comercials són el cafè, el coco, la nou d'espelma i l'anacard. [24] Flores és un dels orígens més recents del cafè d'Indonèsia. Anteriorment, la majoria del cafè aràbica (*Coffea arabica*) de Flores es barrejava amb altres orígens. Ara, creix la demanda d'aquest cafè a causa del seu cos pesat i les seves notes dolces de xocolata, flors i fusta. [25]

Galeria

Les Illes Petites de la Sonda amb Flores a la part superior dreta

Kelimutu

Ruïnes pertanyents a un fort portuguès, que data del segle 16 prop d'Ende.

Ballarins a Watublapi

Vilatà amb ornamentació de cap i pit

Transport

Hi ha almenys sis aeroports a Flores distribuïts al llarg de l'illa, ordenats d'oest a est:

Aeroport de Komodo a Labuan Bajo
Aeroport de Frans Sales Lega o aeroport de Ruteng
Aeroport de Pahdamaleda o aeroport de Bajawa
Aeroport Turelelo Soa de Bajawa
Aeroport H. Hasan Aroeboesman o aeroport d'Ende
Aeroport Frans Xavier Seda o Aeroport de Maumere
Aeroport de Gewayantana a prop de la ciutat de Lantuka.

Vegeu també

Portal d'Indonèsia
Portal de les illes

Imperi Neerlandès
Flores (Açores)
Homo floresiensis
Regne de Larantuka

Notes

- ^ Monjo, K.A.; Fretes, Y.; Reksodiharjo-Lilley, G. (1996). *L'ecologia de Nusa Tenggara i les Moluques*. Hong Kong: Periplus Editions Ltd. p. 7. ISBN 962-593-076-0.
- ^ Jump up to:un b c Badan Pusat Statistik, Jakarta, 2022.
- ^ Flores, Encyclopædia Britannica
- ^ Baab, Karen L.; McNulty, Kieran P.; Harvati, Katerina (2013). "Homo floresiensis contextualitzat: una anàlisi comparativa morfològica geomètrica de mostres humanes fòssils i patològiques". *PLOS UN*. 8 (7): E69119. Bibcode:2013PLoS... 869119B. DOI:10.1371/journal.pone.0069119. PMC 3707875. PMID 23874886.
- ^ Jump up to:un b c van den Bergh, Gerrit D.; Alloway, Brent V.; Pis, Miquel; Setiawan, Ruly; Yurnaldi, Dida; Kurniawan, Iwan; Moore, Marc W.; Jatmiko; Brumm, Adam; Flude, Estefania; Sutikna, Tomàs; Setiyabudi, Erick; Prasetyo, Unggul W.; Puspaningrum, Mika R.; Ioga, Ifan (octubre 2022). "Un marc geocronològic integrador per a la conca del So'a del Plistocè (Flores, Indonèsia), i les seves implicacions per al recanvi faunístic i l'arribada d'hominins". *Quaternary Science Reviews*. 294: 107721. DOI:10.1016/j.quascirev.2022.107721.
- ^ Marró, P.; et al. (27 d'octubre de 2004). ? «Un nou hominí de cos petit del plistocè superior de Flores, Indonèsia» (PDF). *Nature*. 431 (7012): 1055–1061. Codi:2004Natur.431.1055B. DOI:10.1038/nature02999. PMID 15514638. S2CID 26441.
- ^ Morwood, M. J.; et al. (13 d'octubre de 2005). «Més proves d'hominins de cos petit del plistocè superior de Flores, Indonèsia». *Nature*. 437 (7061): 1012–1017. Dorsal:2005Natur.437.1012M. DOI:10.1038/nature04022. PMID 16229067. S2CID 4302539.
- ^ Discuteix, Debbie; Groves, Colin P. (21 d'abril de 2017). «Les afinitats d'Homo floresiensis basades en anàlisis filogenètiques de caràcters cranials, dentals i postcranials». *Revista d'Evolució Humana*. 107: 107-133. DOI:10.1016/j.jhevol.2017.02.006. PMID 28438318.
- ^ Sutikna, Tomàs; Tocheri, Mateu W.; Morwood, Michael J.; et al. (2016). "Estratigrafia i cronologia revisades per a Homo floresiensis a Liang Bua a Indonèsia". *Nature*. 532 (7599): 366–369. Dorsal:2016Natur.532.. 366S. DOI:10.1038/17179. HDL:1885/109256. PMID 27027286. S2CID 4469009.
- ^ Jump up to:un b Guineu, James J. (2003). "Traçar el camí, relatar el passat: perspectives històriques sobre Timor". En Guineu, James J.; Soares, Dionísio Babo (eds.). *De les cendres: destrucció i reconstrucció de Timor Oriental*. ANU E Premsa. DOI:10.22459/oa.11.2003.01. ISBN 978-0-9751229-1-4.
- ^ L, Klemen (1999-2000). "Les Illes Petites de la Sonda 1941-1942". *Campanya oblidada: Campanya de les Índies Orientals Neerlandeses 1941-1942*.
- ^ "Problemes mortals per al pioner del surf en el nou paradís d'Indonèsia". *L'australià*. 28 de gener de 2017. [Consulta: 17 octubre 2018].
- ^ El districte de Manggarai Barat inclou illes com Komodo i Rinca a l'oest de Flores
- ^ El districte de Flores Timur inclou illes com Adonara i Solor a l'est de Flores, per a les quals s'exclouen les xifres.
- ^ ? «Hasil Sensus Penduduk 2010». Ntt.bps.go.id. [Consulta: 25 juliol 2012].
- ^ Badan Pusat Statistik, Jakarta, 2021.
- ^ Ariefiandy, Achmad; Purwandana, Deni; Azmi, Mahoma; Nasu, Sanggar Abdil; Mardani, Juna; Ciofi, Claudio; Jessop, Tim S. (febrer 2021). "Les activitats humanes associades amb la reducció de l'ús de l'hàbitat del drac de Komodo i la pèrdua de distribució a Flores". *Biodiversitat i conservació*. 30 (2): 461–479. DOI:10.1007/S10531-020-02100-8. ISSN 0960-3115.
- ^ Veatch, E. Gràcia; Tocheri, Mateu W.; Sutikna, Tomàs; McGrath, Kate; Wahyu Saptomo, E.; Jatmiko; Helgen, Kristofer M. (maig 2019). "Els canvis temporals en la distribució de les classes de mida corporal de rosegadors murins a Liang Bua (Flores, Indonèsia) revelen nous coneixements sobre la paleoecologia d'Homo floresiensis i la fauna associada". *Revista d'Evolució Humana*. 130: 45-60. DOI:10.1016/j.jhevol.2019.02.002.
- ^ Meijer, Hanneke J.M.; Tocheri, Mateu W.; Due, Rokus Awe; et al. (2015). ? «Extincions aviàries a l'estil continental en una illa oceànica» (PDF). *Paleogeografia, Paleoclimatologia, Paleoecologia*. 429: 163-170. DOI:10.1016/J.Palaeo.2015.03.041. Arxivat de l'original el 15 octubre 2018 - via repository.si.edu.
- ^ Steenbrink (2013)
- ^ Dagur, Ryan (28 de maig de 2019). "Indonèsia inaugura la primera universitat catòlica a Flores". *La Croix Internacional*.
- ^ Pasternack. Llacs volcànics Keli Mutu Arxivat 2-2017-<> a Wayback Machine., Universitat de Califòrnia Davis.
- ^ Makur, Markus (13 de març de 2016). "Les rutes en bicicleta per Kelimutu impulsen l'economia local". *El Jakarta Post*.

[^] East Nusa Tenggara Arxivat 10-2008-8 a Wayback Machine., Cambra de Comerç i Indústria d'Indonèsia. [Consulta: 2008 agost <>].

[^] Regions productores d'Aràbiga d'Indonèsia, Associació de cafè d'especialitat d'Indonèsia. [Consulta: 8 agost 2008].

Referències

L, Klemen (1999-2000). "Campanya oblidada: la campanya de les Índies Orientals Neerlandeses 1941-1942". Arxivat de l'original el 26 July 2011.

Steenbrink, Karel (2013). "Contenció colonial holandesa de l'islam a Manggarai, West-Flores, a favor del catolicisme, 1907-1942". *Bijdragen tot de Taal-, Land- en Volkenkunde*. 169 (1): 104–128. DOI:10.1163/22134379-12340024.

Enllaços externs

Wikitravel té una guia de viatges de Flores (Indonèsia).

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Flores
Flores & Komodo – Història Arxivat 24-2010-<> a Wayback Machine.